

O nehodnom svätom prijímaní

Duša, ktorá hreší, zomrie.
(Ez 17, 4)

Ak každý hriech pozbavuje dušu života, oddeľujú ju navždy od Boha a vrhajú do strašného nešťastia, čo potom hovoriť o následkoch svätokrádeže? Možno si správne predstaviť žalostný stav človeka, ktorý sa dopustil hriechu svätokrádeže? To je strašné spustošenie na svätom mieste, o ktorom hovoril prorok Daniel – spustošenie, ktoré spomína aj Spasiteľ sveta! Aká je to strašná bolesť pre milosrdného Boha, keď bezbožní ľudia zneuctievajú Jeho najdrahšie Telo a Najsvätejšiu Krv! Už sv. Pavol hrozil tým, ktorí sa dopúšťajú svätokrádeže, strašným Božím súdom. Aká je to veľká bolesť pre Ježišovo Srdce – Srdce, ktoré nás milovalo až po krížovú cestu – keď Ono vidí, že Ho tak strašne urážajú! A aký ťažký, aký prísny trest čaká kresťanov, ktorí sa dopúšťajú tohto zločinu! Keby dnes, v tomto kostole, Boh zhodil záclonu zo srdc všetkých, ktorí sú tu, tak by sa ukázalo, že na mnohých týchto srdciach je vyrytý rozsudok zatratenia kvôli nehodným svätým prijímaniam. Lebo mnoho osôb pristupuje k Stolu Pánovmu po zlej spovedi, lebo zatajili hriechy, alebo nemali ani najmenej ľútosti a rozhodnutie pre nápravu. Iní zasa pristupujú k svätému prijímaniu v hneve a s naviazaním na hriechy a týmto spôsobom znevažujú Telo a Krv Krista. Skúmajte sami seba, či náhodou ste nespáchali kedysi svätokrádež! Keby som bol v stave vytiahnuť z plameňov pekla zradcu Judáša a ukázať vám, ako tam on ukrutne stená a trpí za to, že nehodne prijal Telo a Krv Pánovu, tak by ste sa možno aspoň trochu vydesili! A čo bude s hriešnikmi, ktorí sa takmer celý život odpúšťajú takýchto svätokrádeží! Skutočne, bratia moji – svätokrádež je najťažším zločinom, lebo je útokom na samého Boha; a aj na človeka privádza obrovské nešťastia!

I.

Keby som hovoril k modlárom alebo heretikom, tak by som vám najprv dokazoval skutočnú prítomnosť Ježiša Krista v Najsvätejšej Sviatosti. Ale o tejto pravde tu nikto z vás nepochybuje. Pre posilnenie vašej viery vám však pripomeniem jeden príklad. Jeden z kňazov slávil kedysi svätú omšu, pričom pochyboval, či je Pán Ježiš skutočne prítomný vo svätej hostii. Po konsekrácii a pozdvíhovaní sa hostia pokryla krvou. Týmto zázrakom chcel Pán Ježiš posilniť vieru kresťanov a odstrániť pochybnosti svojho sluhu. Hostia vtedy vyliala zo seba toľko krvi, že boli ňou pokryté: korporál, plachty i oltár. Oznámili to pápežovi, ktorý prikázal uchovávať tento korporál v kostole a každý rok slávnostne ho niesť v procesii na Božie Telo.

Nedokážem vám to správnym spôsobom predstaviť, akým veľkým hriechom je svätokrádežné sväté prijímanie. Spasiteľ sveta iba raz podstúpil smrť na zemi, zatiaľ čo zvrátení ľudia stále obnovujú toto umučenie Jeho nehodným prijímaním do svojich srdc. Svätí Otcovia porovnávajú nehodné sväté prijímanie k zrade Judáša a k zneucteniu, aké Pán zakúsil od židovských katov a od ničomných rímskych žoldnierov. Keď sa blíži k stolu Pánovmu ten, čo sa dopúšťa svätokrádeže, zdá sa, akoby mu Spasiteľ hovoril, ako kedysi Judášovi: „Priateľu, prečo si prišiel? Znakom pokoja, bozkom zrádzaš Syna Človeka. Zastav sa, synu, zmiluj sa nado mnou“. Ale tieto prosby nepomáhajú, tak ako nemajú účinok výčitky svedomia. Neveriaci aj napriek tomu všetkému majú smelosť dopúšťať sa tohto strašného činu! Už idú – chcú odňať život svojmu Bohu a Spasiteľovi. Môže byť väčší zločin, môže byť väčšie spustošenie na svätom mieste? Dokonca peklo by nemohlo preukázať Bohu väčšie pohrdanie.

Jeden z pohanských cisárov umiestnil na Kalvárii, a tiež na hrobe Krista, sochy bôžika a týmto spôsobom znesvätil sväté miesta. Ale zlý kresťan koná horšie. On prikazuje Kristovi

prebýva uprostred vášní, a to sú pre Neho opravdiví kati. Ťažko je na to myslieť a nie sa báť sa hnevu, ťažko nebyť smutným. Menšou bolesťou je pre Spasiteľa zlo spôsobené Židmi či pohanmi, ako nehodné zaobchádzanie opovážlivých kresťanov s najsvätejšími vecami. Kedysi sa Pán Ježiš sťažoval na Židov a hovoril im: „Prečo ma prenasledujete? Či preto, že som navrátil zrak slepých, že som uzdravoval chorých, že som kriesil zomrelých a že som liečil rôzne choroby?“ – Takúto sťažnosť, plnú bolesti prednáša Pán teraz ústami proroka nám (pozri Ž 54, 13-14). Keby toto zneuctenie zakusoval zo strany nepriateľov, bolo by pre Neho menej bolestné. Ale bohužiaľ tí, ktorých On miloval najviac, zúrivo Ho prenasledujú! Nenávidia Ho tí, ktorých On prijal do svojej Cirkvi a ktorým dal bohatstvo toľkých cenných darov! Aká hrozná nevďačnosť! Kto to dokáže pochopiť! Ešte vám je málo, že Spasiteľ trpel pre vás krvavé bičovanie, že Jeho telo roztrhali na kúsky, že niesol pre vás ťažký kríž? „Vy nechcete – On hovorí – nechcete uznať moju lásku. Vy ma znovu prenasledujete a ochotne, keby to bolo možné, ešte raz by ste mi vzali život!“

A kto by mal po týchto bolestných výčitkách ešte odvahu ísť k Stolu Pánovmu, keby mal srdce poškrvené hriechmi? Kto by chcel jesť a piť svoj výrok zatratenia? Komu by napadlo, že tí, čo sa dopúšťajú svätokrádeže, okrem toho budú Kristovi pripravovať novú Kalváriu!

V srdci plnom hriechu Spasiteľ nekoná – On je tam bez pohybu, utrpel duchovnú smrť, ktorá je pre Neho v istom zmysle bolestnejšia ako smrť na kríži. Židia Ho ukrutne prenasledovali iba počas Jeho pozemského putovania – tí, ktorí nehodne pristupujú k sviatostiam, prenasledujú Ho a znevažujú dokonca v príbytku slávy. Smrť Krista na Golgote bola skutočne strašná a bolestná, ale kvôli nej sa pokryla smútkom celá príroda, dokonca nerozumné stvorenia mali s Ním súcit a zdieľali s Ním Jeho bolesť. Avšak vo svätokrádežnom svätom prijímaní urážaný Spasiteľ nenachádza žiaden súcit. Podlý lajdák križuje Spasiteľa sveta a okolo sa rozlieha hluché mlčanie a nevidno žiaden súcit. Slnko sa nezatemní, zem sa nechveje v základoch, neprevráti sa oltár. Či v takejto situácii nie je oveľa pravdivejšie volanie Krista na Kalvárii: „Otče, prečo si ma opustil, prečo si ma vydal napospas mojim zaťatým nepriateľom? Prečo musím zomierať deň za dňom?“

Ako môže kresťan pristupovať k Stolu Pánovmu s ťažkým hriechom?! Peklo nevymyslí nikdy nič horšie ako svätokrádež – lebo ona je najbolestnejším úderom so Srdca Boha.

A ktorí ľudia páchajú tento strašný hriech?

Najprv tí, ktorí v sa v spovednici spovedajú ľahostajne, bez najmenej ľútosti, akoby rozprávali nejaký príbeh. Potom tí, ktorí sa po spovedi vôbec nepolepšia a stále sa vracajú k tým istým hriechom alebo tí, ktorí hriechy, zo strachu či hanby zamlčia, skrývajú. A pýtam sa: prečo idete k Stolu Pánovmu v takomto stave? Chceme – odpovedajú – zachovávať cirkevné prikázanie o veľkonočnej spovedi a svätom prijímaní. – Ale, milovaní! Na akom mieste – kde?! – bude Ježiš, keď vaše oči sú ušpinené špinavými, cudzoložnými pohľadmi, vaše ruky – hanebnými dotykmi, vaše ústa i jazyk – nehanebnými bozkami, keď je vaše srdce čierne a hnusné, podobné zuhoľnatenému drevu, ktoré niekoľko týždňov ležalo na ohnisku? Priateľ, chceš ísť na sväté prijímanie? Choď, úbožiak! Zachovaj sa ako Judáš, ktorý predal Božieho Majstra a upadol do zúfalstva! Choď, lajdák, predaj Krista satanovi, poukryvaj svoje hriechy pri spovedi! Vybuduj kríž vo svojom srdci; máš tu v rukách svoju obeť, dokonči ten zločin, stlmi výčitky svedomia, pristúp k Stolu Pánovmu, otvor tie poškrvené ústa, aby si prijal Chlieb anjelov... Ale pamätaj: ťažký Boží trest sa ťa dotkne. Svätý Cyprián hovorí, že keď podával sväté prijímanie istej žene, ktorá mala srdce pošpinené hriechmi, Boh zoslal blesk z neba, ktorý na mieste túto osobu zabil. Svätý Pavol hovorí, že Židia by neukrižovali Spasiteľa, keby Ho poznali (por. 1 Kor 2, 8). A ty, priateľ, vieš, Koho prijímaš, lebo kňaz ti pred podaním svätého prijímania hovorí: *Hľa, Baránok Boží, ktorý sníma hriechy sveta*. On – Svätý a čistý! Ak sa teda cítiš v hriechu, nepristupuj, lebo Boh by ťa mohol potrestať bleskami svojho hnevu, a tvoju dušu uvrhnúť do pekla!

II.

Nebudem tu hovoriť o dočasných nešťastiach, ktoré so sebou prinášajú svätokrádežné sväté prijímania. Židia za zabitie Boha, za ukrižovanie Ježiša Krista robili strašné pokánie. Ulice Jeruzalema boli plné mŕtvov a tiekla nimi krv, a počas obliehania mesta Rimanmi panoval taký hlad, že matky zabíjali svoje deti a týmto spôsobom sa bránili smrti hladom.

Sv. Ján Damascénsky hovorí, že v druhom živote Kristus vyleje plnú čašu svojho hnevu zvláštnym spôsobom na tých, čo sa dopúšťajú svätokrádeže. O istom človeku, ktorý sa dopúšťal svätokrádeže, hovoria, že v hodine smrti prišiel k nemu diabol a povedal: „Keďže si nehodne prijímal sviatosť celý život, dnes prijmeš prijímanie z mojich rúk“. Zomierajúci, keď počul tieto slová, zúfalo zvolal: „Dopadla na mňa pomsta Božia!“ A takto úboho skončil život. Keby si človek uvedomoval, aké veľké zlo je svätokrádež, radšej by tisíckrát zomrel, ako by sa jej čo len raz dopustil. Svätokrádež je najstrašnejšou nevďačnosťou voči Bohu – ona otravuje srdca a umŕtvuje v hriešnikovi dušu, pričom spôsobuje, že duša sa stáva príbytkom a otrokyňou satana. Tento strašný hriech sa podobá ostrému meču, ktorým hriešnik zabíja samého seba, pričom korisť odovzdáva pekle. Svätokrádežné sväté prijímanie neprináša človeku ani úžitok, ani útechu, ani poctu – dokonca naopak, spôsobuje mu najväčšiu škodu, zaťažuje ho strašnými výčitkami svedomia a pripravuje mu nešťastnú večnosť. Istú ženu, napríklad, po nehodnom svätom prijímaní posadol zlý duch a upadla do takého šialenstva, že si odhryzla jazyk a tak zomrela v zúfalstve.

Nie je divné, že svätý Pavol vystríha Korintňanov pred svätokrádežným svätým prijímaním a hrozí Božím súdom tým, ktorý zneuctujú Telo a Krv Pánovu (por. 1 Kor 11). Kvôli svätokrádežiam Pán Boh často trestá ľudí vojnou, hladom, chorobou a náhlou smrťou. Sv. Godfríd, biskup Amiensu, kedysi zakázal pri veľkonočnej spovedi udeľovať rozhrešenie tým, ktorí porušovali Veľký pôst. Istý bezočivý človek oklamal spovedníka a prijal Krista Pána nehodne. A tohto hriešnika náhle zvalila na zem neviditeľná moc, začali sa mu peniť ústa ako šialencovi a v takomto stave vydýchol dušu. Za svätokrádežným svätým prijímaním teda obyčajne nasleduje zatvrdnutosť srdca a nešťastná smrť.

Niektorí povedia, že lepšie je vôbec neísť k Stolu Pánovmu, ako sa vystavovať takému veľkému nebezpečenstvu. Drahí bratia! Je vás nechcem odrádzať od prijímania Najsvätejšej Sviatosti. Chcem vám iba otvoriť oči, aby ste čo len trošku pochopili, akým strašným hriechom je svätokrádež – aby ste sa jej vystríhali a vždy prijímali Pána Ježiša s čistým a nevinným srdcom. Ak niekto z vás, tu prítomných, by sa dopustil tohto zločinu, nech otvorí oči, dokiaľ je ešte čas a nech sa zmieri s Bohom, nech napraví zlo! Kiežby od dnešného dňa naše spovede a sväté prijímania boli také, aké by sme ich túžili mať v hodine smrti, keď budeme stáť pred súdom Ježiša Krista! A kiežby sme mohli dostať z Jeho rúk nebeskú odmenu! Amen.